Kuida kartuhwle többe kautada.

Kartuhwle többi ei olle meie armsa marahwal mitte tundmatta, agga kuida se wigga ehk többi nende külge sanud ja kuida sedda többe parrandada ehk kautada, on keigil tundmatta; sepärrast tahhan üht järrele katsutud asja — sedda többe kautada — lühhidelt teáda anda: kust se wigga neile tulnud, ja kuida sedda jälle woib parrandada.

Kartuhwle többi on temma ennese sees ja ei tulle kustki maialt, se on: ei mürristamisest egga wälgo heitmisest, waid sest weest, mis temma sees on. Nende wihmaste aastate läbbi, mis meil ühhe teise järrele olnud, on nemmad wägga wessiseks sanud ja se läbbi on ka mäddaneminne nende külge tulnud.

Üks pöllomees, kes mitmesuguśid kartuhwle többe kautamisse katsumissi kirjade seest luggenud, on ka isse üht asja katsunud mis temma ka wägga hea leidnud ollewad, ja mis minna siin armsa ma-rahwale selle nouga tahhan teáda anda, et ka nemmad sesugust asja katsuks, et ka kartuhwle többi meie maal saaks kautud ja waene ma-mees omma tö ja waewa kassuks ka sedda römo woiks nähha, et temma kartuhwled, mis ta kewwade lotusses mahha pannud, süggise terwed ja illusad maast woiks ülleswötta ja weel peälegi rohkeste nende pessadest neid leida.

Se mees rägib nenda: Nende mitmesuguste katsumiste läbbi kartuhwle többe kautada, wötsin ka minna kätte ja laskśin keik need kartuhwled, mis minna wälja tippimisse jauks arwasin, ühte tuppa kanda, mis iggapääw kauniste pallawaks sai kütud, ja laskśin neid keik ahjo ümber laiale lautada, kus nemmad kolm näddalat järjest seisma jäid, ja wimaks üsna kortso kuiwasid, nenda, et kes neid näggi, ütles raiskus ollewad; agga minna ei pannud sedda tähhelegi, waid laskśin neid, kehhe-ku essimeste päiwe sees mahha tippida. Need kartuhwled ollid keik keskmisséd omma suruse polest, sepärrast ei sanud nemmad ka mitte löhki leigatud, waid terwelt mahha tippitud.